

Også visse uddannelser, der i dag ikke er omfattet af loven om SU, bør i videst muligt omfang indtages (f.eks. visse ikke anerkendte uddannelser m.v.).

Ad 2

Forslagsstillerne har ud fra et skøn over de absolut minimale leveomkostninger foreslået rådighedsbeløbet (stipendier og statslån) til 50.000 kr. for de over 18-årige. Det er krav, som er accepteret bredt i de uddannelsessøgendes bevægelse. Der henvises i øvrigt til punkt 3 om løbende regulering af støttesatserne. Beløbet på de 50.000 kr. skulle bringe det disciplinerende erhvervsarbejde noget ned og skulle også kunne afhjælpe nogle af de uheldige virkninger i forhold til arbejdsløhedssituationen på arbejdsmarkedet.

Det forudsættes, at der på længere sigt kun bliver tale om stipendier, men i en overgangsfase opereres der med statslån. Disse skal være rentefrie i studietiden og lavtforrentede med en fast lav rente efter studiets afslutning. Der ydes kun stipendier til dem under 18 år, idet det må anses for uheldigt at tvinge unge til at oprette lån så tidligt med udsigt til mange års uddannelse og deraf følgende stor gældsætning. Det ville givet også afholde mange fra at tage en uddannelse, og det er netop på dette trin, at den sociale slagside sætter kraftigt ind i forhold til rekrutteringen til uddannelse.

Der er opretholdt en skelnen mellem hjemme- og udeboende, dels fordi der givet er visse »økonomiske stordriftsfordele« ved at bo hjemme, og dels fordi forslagsstillerne gerne ser, at unge, der ønsker det, skal have mulighed for at flytte hjemmefra allerede i 16-årsalderen. Forslagsstillerne mener, at det er modnende og godt for de unge at kunne komme hjemmefra og selv kunne tage stilling til en række af de dagligdags problemer. Forskellen er bl.a. sat ud fra den årlige maksimale husleje i ungdomsboligerne.

For de uddannelsessøgende over 18 år opretholdes en skelnen mellem hjemme- og udeboende, men kun med hensyn til stipendieandelen, idet rådighedsbeløbet for alle er 50.000 kr. uden graduering for forældreindtægt, alder, uddannelse el.lign.

Støtten skal normalt kunne oppebæres i en periode svarende til den faktiske studietid, dog normalt højst 10 år for langvarige studier. Der kan dog dispenseres herfor i særlige tilfælde, og det forudsættes, at det fortsat er lokale stipendienævn, der forvalter administrationen af reglerne. Der skal endvidere kunne dispenseres for særlige forhold (studentpolitisk aktivitet, barsel, sygdom m.m.).

I øvrigt skal der ikke som følge af de forhøjede satser ske nogen som helst form for studiestrømning, hverken hvad angår indhold eller studietider m.m.

Ad 3

I den nugældende form er dyrtidsreguleringen, især efter de seneste indgreb, yderst kritisabel, og det forudsættes, at der sker en løbende fuld dyrtidsdækning samt evt. »velstandsregulering«. Alle grænser reguleres løbende.

Ad 4

Principielt må erhvervsarbejde ved siden af studierne undgås, og dette forslag tilstræber da også at bringe det klækkeligt ned. Men så længe der kun opereres med en støtte, der kan dække de absolut minimale leveomkostninger, og ikke en uddannelsesløn, må der være mulighed for anden indtægt ud over støtten, og der kan heller ikke foretages en præcis beregning af dette minimale leveniveau, som vil svinge for forskellige personer, efter hvilken bolig man har, hvor man bor i landet osv. Derfor må egenindtægtsgrænsen være noget højere end rådighedsbeløbet. Den er her sat til 75.000 kr. inkl. stipendier, ekskl. statslån, hvorfor den totale ramme vil kunne komme noget højere op (når lånet lægges oveni). Herfra skal så modregnes skat.

Man kunne hæve grænsen endnu mere, hvad der ud fra visse synspunkter kunne være rimeligt, men for at søge at bringe erhvervsarbejdet noget ned har forslagsstillerne valgt at lægge grænsen ved de 75.000 kr. Det bør så overvejes, om der bør lægges »et bælte« på f.eks. 5.000 kr. over de 75.000 kr., hvor man ikke skal betale det fulde beløb tilbage, bl.a. fordi det kan være vanskeligt at »ramme« en præcis indkomst.

Overstiger den uddannelsessøgendes indtægt egenindtægtsgrænsen, betales således en del af stipendiet tilbage.

Ad 5

Ved gennemførelsen af den her foreslåede SU-reform er der selvsagt ikke taget højde for alle problemer, der kan opstå for uddannelsessøgende på linje med andre befolkningsgrupper. Derfor bør de uddannelsessøgende være omfattet af nøjagtig de samme regler og muligheder som andre befolkningsgrupper i forhold til det sociale apparat. I dag er de uddannelsessøgende i vidt omfang afskåret fra det sociale sikringssystem.

I forhold til adgangen til arbejdsløhedstøttelse løses dette problem først ved indførelsen